

Sistach: "Carrera era acollidor de tots, dels intel·lectuals i de les persones senzilles"

Ds, 5/12/2009 per Homenatge cívic...

[Joan Carrera](#)

Intervenció del cardenal-arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, en l'Homenatge al bisbe Joan Carrera a Santa Maria del Mar.

Com poden comprendre tots, cloure aquest homenatge al nostre estimat Dr. Joan Carrera Planas, Bisbe Auxiliar de Barcelona, en l'aniversari del seu traspàs a la casa del Pare, m'omple de goig pel que significa aquest acte que estem celebrant.

Una llista llarga de persones, d'institucions i de grups de la nostra societat catalana participen en aquest homenatge al qui sempre fou sacerdot i bisbe, i des d'aquesta condició va estimar l'Església i Catalunya, però amb un amor que no tenia fronteres.

Penso que aquestes diverses persones i institucions participeu amb goig en aquest reconeixement al nostre estimat Bisbe Joan Carrera, precisament perquè sempre va ser un home de Déu i d'Església, i això el va fer un home, un sacerdot i un bisbe per a tothom.

Perquè va ser un home de Déu i d'Església, es va lliurar sense límits ni fronteres a tothom, imitant al Bon Pastor, amb un amor autèntic, senzill, cristià, de pastor, envers les persones i les institucions, especialment els més pobres i necessitats. La seva dedicació lúcida i eficient a les realitats eclesials, socials i culturals era conseqüència de la seva fe cristiana que havia rebut i viscut en el si de la seva família. Aquesta fe el portà a estimar sempre a Jesucrist el qual fou el nord de tota la seva vida ben compromesa. Ell deia als joves que confirmava: "El millor que ens ha pogut passar a la vida és haver conegut Jesucrist". Per això deia també que "Jesucrist és el do que hem de procurar fer arribar a tothom".

Penso que la seva fe en Déu creador i salvador, i la conseqüent harmonia que hi ha en el cristianisme entre l'ordre de la creació i l'ordre de la salvació, va il·luminar i guiar tota l'obra àmplia i rica que ha portat a terme el Bisbe Joan en molts variats camps de l'Església i del país. Tots ho sabem, es va prodigar en l'animació cristiana de les comunitat com a rector, vicari episcopal i bisbe, en l'acompanyament espiritual dels cristians, en la defensa dels drets humans i en el diàleg de la fe amb el món de la cultura per tal de fer-hi present l'Evangelí.

La providència m'ha fet possible treballar des de molts anys amb ell, com a sacerdot del presbiteri diocesà i en el meu retorn a l'arxidiòcesi com a arquebisbe, gaudint del seu servei fidel i lúcid, com a Bisbe Auxiliar fins a la seva mort, malgrat que desitjava jubilar-se, però necessitava el seu ajut molt preuat en el govern pastoral de la nostra estimada Església de Barcelona.

El Bisbe Carrera va tenir sempre un interès especial per fer present l'Evangelí i l'Església en la vida de les persones i en la identitat i la cultura del Catalunya. Va iniciar i promoure iniciatives i institucions en el camp pastoral, cultural i social i ha tingut una sensibilitat molt marcada pels mitjans de comunicació fent-s'hi present amb profit i encert evangèlic. El seu servei a l'Església a Catalunya ha estat molt positiu, ja des de sacerdot, havent estat un redactor principal del document "Arrels cristianes de Catalunya" de 1985. Amb aquest treball ha fet palesa l'actitud de l'Església d'estimar, servir i encarnar-se al nostre país. Es respiraven en les seves paraules i actuacions aquelles paraules de Jesús que no va ser enviat al món per condemnar-lo sinó per salvar-lo.

L'actuació sacerdotal del nostre homenatjat durant els anys del franquisme - juntament amb moltes altres actuacions eclesials - va propiciar una transició política excel·lent. Dissortadament aquest esperit de la transició s'ha anat perdent en detriment de la convivència social del país. És lamentable que perdem aquell patrimoni. Això depèn de tots. Aquell patrimoni ens ajudaria a treballar units per superar també la crisi econòmica.

L'Església està celebrant un Any Sacerdotal amb motiu del 150è. Aniversari de la mort del sant rector d'Ars. El record de la vida i del ministeri del Bisbe Carrera és un motiu per a donar gràcies a Déu pel do del sacerdot ministerial que ell va rebre i va exercir i pel ministeri generós, constant i esperançat dels sacerdots que lliuren la seva vida a aquesta meravellosa vocació.

El Bisbe Carrera era un pastor molt proper al poble, acollidor de tots, des dels intel·lectuals fins a les persones més senzilles. Es trobava bé amb tots i penso que tots es trobaven bé amb ell. Era una persona no excloent, sinó incloent. Recordo que en les programacions pastorals dels anys postconciliars, acostumava a fer prendre consciència que no es tenia prou presents a altres grups i altres tendències que existien a la diòcesi i que calia tenir en compte.

Desitjo posar en relleu que el nostre bisbe Carrera recomanava sempre unir ben estretament litúrgia, caritat i missió. Ell parlava de la força evangelitzadora de la litúrgia i de la força profètica de la caritat. Els seus escrits, clars, profunds, sempre actuals, esperançats i interpel·ladors poden ajudar-nos per tal d'anar superant les causes i les conseqüències de la greu crisi econòmica que sofrim i poden contribuir positivament a evitar la corrupció cercant amb desinterès i honestat el bé comú de la societat per sobre el bé propi o de grup.

Em plau agrair-vos a tots els qui heu organitzat aquest entranyable acte, a les persones, institucions i grups que hi heu participat i us hi heu adherit i a tots els ponents i assistents la col·laboració perquè hàgim pogut gaudir de recordar junts la figura del Bisbe Carrera. Gràcies un cop més estimat Bisbe Joan per tot el que has fet amb nosaltres i per a nosaltres. Que Déu t'ho pagui i nosaltres t'ho agraim.